

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

SUMMER SCHOOL OF SCIENCE 2010

A Summer School of Science egy nemzetközi természettudományos kutatótábor, melynek minden évben egy horvát kisváros, Višnjan ad otthont. A tanulók két turnusban vesznek részt az egy hetes programon: a 9. és a 10. osztályt végzett diákok (S3), illetve a 11. és 12. osztályt végzett diákok (S3++). A tábor során minden diák egy-egy projecten dolgozik biológiai, kémiai, fizikai, matematikai vagy informatikai témakörben, melyről a tábor közben és végén is prezentációt tart. Ezen kívül a hét folyamán a résztvevők előadásokat hallgatnak meg, és más egyéb érdekes programokon vesznek részt.

Én idén vettem részt először az S3-as táboron, ami július 30-tól augusztus 6-ig tartott.

Az első nap az ismerkedés jegyében telt, melyet már mi magunk is megkezdtünk, ahogy folyamatosan megérkeztünk a tábor helyszínére. Az igazi csapatépítő program a városban zajlott. Sikeresnek bizonyult, ugyanis már aznap este mindenki egy szobába tömörült és ott folytattuk a beszélgetést. Vacsora után átvezényeltek minket a Városháza épületébe (ahol a későbbi előadások és prezentációk is helyet kaptak). Az öt témakör vezetője bemutatta nekünk a projectek lényegét, a munka menetét.

Ezután a kollégiumba visszaérve kérdőíveken választottuk ki a nekünk legjobban tetsző témát. Nem sokkal később ki is hirdették, ki melyik projecten fog dolgozni és megtörtént az első találkozás a szakmai vezetőikkel is.

Én, személy szerint a multirezisztens baktériumokkal foglalkozó projecten dolgoztam a horvát Igorral, és az észti fiúval, Kaurral. A project-vezetőnk Kocsis Adrienn Nikoletta, a Semmelweis Egyetem és a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem hallgatója volt. Imádtam a közös munkát, szerintem egy remek csapat voltunk, és mindannyian rengeteget tanultunk Adriennről az egy hét leforgása alatt.

A napjaink nagyrészt a következő időbeosztásban zajlottak: 8-kor ébresztő, 9-től 13-ig a project-munka, ebéd, 14-től 18-ig ismét a project-munka, vacsora, majd este előadásokat hallgattunk meg és 24 órakor pedig kötelező takarodó. Természetesen az egész hetes program ennél színesebb volt.

1-jén például megtartottuk az első prezentációnkat az addigi eredményeinkről és munkánkról. Persze mindenki nagyon izgult, hogy hogyan fog sikerülni. Kár volt, hiszen remekül sikerültek! Jó volt hallgatni, milyen eredményeket értek el a többiek, de főleg a saját projectünk előadása (amibe beleadtuk szívünket-lelkünket) volt nagyon jó érzés.

2-án elmentünk egy túrázással egybekötött fürdőzésre, így nem csak mi, de főleg a szervezők és a project-vezetők is kiengedhették a „fáradt gőzt”. Ugyan ezen a napon este brit parlamenti vitákat imitáltunk (volt miniszterelnök, ellenzék, stb., ami csak kell), természetesen természettudományi témakörben: A végén a project-vezetőket is bedobtuk a „mély vízbe”, és talán ezt élvezte mindenki a legjobban.

4-én a „délutáni műszak” során pedig nem a projecteken dolgoztunk, hanem ún. „swapshop”-okon, amolyan mini-projecteken. A választás itt is hasonlóan működött, ahogy a projectek esetén. Én itt a „DNS izolálás házilag” nevű swapshop-ot választottam és kaptam. A munka ez esetben is nagyon jó hangulatban telt, és itt is sok ismerettel gyarapodhattunk.

Az utolsó nap estéjén megtartottuk az utolsó prezentációinkat, amik hasonlóan jól sikerültek, mint az elsők. Ezután kicsit megkönnyebbülve (de mégis sajnálva, hogy itt ért véget a munka) visszamentünk a kollégiumba és kezdetét vette a parti. Természetesen a takarodó is kitolódott, így reggel nem csak a búcsú miatt volt fájdalmas az ébredés...

Mindent egybevetve rendkívül tartalmas hét volt, amely során sokat tanultam, és itt most nem csak a project-munkára, a temérdek szakszövegre, az előadásokra, és az angolom javulására gondolok, hanem, arra is, amit az emberektől és az új kultúrákról tanultam. Rengeteg barátot szereztem, őszintén mondom, hogy mindenkivel jóban lettem a tábor folyamán: mind a résztvevőkkel, mind a project-vezetőkkel és a szervezőkkel is. Mindezt köszönhetem a Kutató Diákok Mozgalmának, akik lehetővé tették, hogy részt vehessek a táborban. Ezúton is szeretném ezt nekik megköszönni!

Remélem jövőre is ott lehetek, újra találkozhatok az idén szerzett barátokkal, és tovább gazdagodhatok ismeretekkel, élményekkel, barátságokkal.

Szeifert Viktória

Debreceni Egyetem Kossuth Lajos Gyakorló Gimnáziuma

Debrecen, 2010. augusztus 16.